

ԵՐԱՆԵԼԻ ՀՈՎՀԱՆՆԵՍ ԱՌԱՔՅԱԼԻ ԵՎ ԱՍՏՎԱԾԱԲԱՆ ԱՎԵՏԱՐԱՆՁԻ ՀԱՆԳԻՍՏԸ

/ընթերցվում է Ա. Հովհաննես Առաքյալի տոնին/

Նրանք, Հովհաննեսը եղբայրների հետ էր՝ մեծ ուրախությամբ ի Տեր:
Եվ մի օր, քանզի Կիրակի էր, և բոլոր եղբայրները հավաքվել էին նրա մոտ.
սկսեց նրանց հետ այսպես խոսել.

Իմ եղբայրներ ու ծառայակիցներ և Տիրոջ արքայության ծառանգակիցներ ու
հաղորդակիցներ. գիտե՛ք, թե Աստված ձեզ որքա՛ն գործություն տվեց իմ միջոցով,
որքա՛ն նշաններ, որքա՛ն երաշխներ, որքա՛ն շնորհներ, ինչպիսի՛ վարդա-
պետություններ, վերակացություններ, անդորրություններ, սպասավորություններ,
փառք, հավատ, միաբանություն, ծիրեր, պարգևներ:

Քանի՛-քանի՛ անգամ ձեր աչքերով տեսա՛մ ձեզ տրվածները, որոնք չեն երևում
այս աչքերին և լսելի չեն լինում այս ականջներին:
Արդ, եստատվեցե՛մ Նրա մեջ՝ երջելով Նրան ձեր բոլոր գործերում: Գիտե՛ք, թե
մատակարարության յարերուդը, որ եղավ մարդկանց մեջ, Տերն ի՞նչ պատճառով
կատարեց:

Եղբայրներ, ինչը Տերն է ազաչում ձեզ իմ միջոցով և մաղթում լինել-մնալ
առանց թշնամացի, առանց նեղության, առանց անառակության:

Քանզի գիտի թշնամություններ ժառանգելու մասին, որ ձեզանից են:

Գիտի և անարգությունը: Գիտի նաև՝ նեղությունը: Գիտի նաև անառա-
կությունը՝ իր սուրբ պատվիրաններին ձեր կողմից ականջալուր չլինելու մեջ:

Արդ, թող չտրտմի ձեզանից քարերարն Աստված, գթածը, ողորմածը, սուրբը,
հստակը, անբառը, աննյութը, միակը, մեկը, անփոփոխը, ստույգը, աննեղը,
անցաստը, Ով վեր է բոլոր ասելի ու իմանալի անուններից՝ իմ Աստվածը Հիսուս:

Եվ արդ, թող ուրախ լինի մեր բարի կրոնավորությամբ, թող խնդա մեր սուրբ
կյանքով, թող հանգչի մեր պարկեշտ վարքի մեջ, թող անհոգ լինի մեր ժուժկա-
լությամբ, թող հանույժ գգա մեր միաբանությամբ, թող ծպտա մեր
զգաստությամբ, թող բերկրի իր նկատմամբ ունեցած մեր սիրով:

Այժմ այս մասին եմ խոսում ձեզ հետ, եղբայրներ, փութալով դեպի ձեր
տաղիկ՝ արդեն իսկ ի Տեր կատարյալ գործը:

Քանզի ուրիշ ի՞նչ ունեմ ձեզ ասելու. ունեմ ձեր Աստծո գրավականը. ունեմ
Նրա քարեքարության տուրքը. ունեմ Նրա անհրաժեշտ գալուստը:

Որովհետև եթե այլևս չմեղանչեմ, այն, որ անգիտությամբ կզործեմ, Աստված
կթողնի ձեզ. ապա եթե և Նրան նախախելուց ու Նրանից ողորմություն գտնելուց
հետո նույն ձևով վարվեմ, առաջինները ևս կհաշվվեն ձեզ, և Նրանից
ողորմություն չեմ ընդունի:

Եվ նրանց սա ասելով՝ այսպես աղոթքի կանգնեց.

Ո՛ր, որ Քո հյուսմամբ հյուսեցիր այս պսակը, Հիսուս:

Ո՛ր, որ այս քաղցում ծաղիկներին գողեցիր Քո անբառամեղի ծաղկը:

Ո՛ր, որ սերմանեցիր Քո այս կեանքար խոսքերը:

Ո՛ր, որ միայն խնամակալն ես Քո ծառաների և բժիշկ, որ ձրի ես բժշկում:

Ո՛ր, որ միայն Դու ես քարերար և անամրաբարձան:

Ո՛ր, որ միայն Դու ես ողորմած և մարդասեր:

Ո՛ր, որ միայն Դու ես փրկիչ և արդար:

Ո՛ր, որ միշտ ամենքի մեջ ես և ամեն ինչի՝ մերձ, Աստված իմ Հիսուս. Դու Քո
պարգևներով ծածկիր ամենքին, որոնք Քեզ վրա են հույս դնում:

Ո՛ր, որ ամենուրեք գիտես մեր չարախոսի մեհենայություններն ու
քրոնությունները:

եվ ապա հաց խնդրեց ու այսպես գոհացավ:

Ի՞նչ օրհնություն, կամ ի՞նչ պատարագ, կամ ի՞նչ գոհություն մատուցե՞նք հացը բեկանելուց, այլ միայն Քեզ անվանե՞նք Հիսուս Քրիստոս:

Փառավորում եմք, Տեր, Հոր ասած Քո անունը:

Փառավորում եմք Քո դուռն մուտքը:

Փառավորում եմք հարությունը, որ Քեզանով ցույց տրվեց մեզ:

Փառավորում եմք Քո ճանապարհը, փառավորում եմք Քո սերմը, խոսքը, շնորհը, հավատը, աղը, անհաս մարգարիտը, զանձը, արորը, ուռկանը, մեծությունը, որ մեզ համար մարդու որդի կոչվեցիր, ճշմարտությունը, հանգիստը, գիտությունը, գործությունը, պատվիրանը, համարակությունը, ազատությունը, դեպի Քեզ փախուստը:

Որովհետև Դու ես, Տեր, անմահության արմատը, անապականության աղբյուրը և հավիտյանների հիմքը՝ այլ ամենը մեզ համար անվանվելով:

Որպեսզի մե՞նք, Քեզ այսպես կոչելով, իմանանք Քո մեծությունը /որն անտես է մեզանից այս ժամանակում և տեսանելի է միայն սրբերի/ ու միայն Քո մեջ կերպարանված մարդուն:

Եվ բեկանելով հացը՝ կարկանդակ ցրանք և յուրաքանչյուր եղբոր վրա աղոթք ասելով, որպեսզի արժանի լինեն Տիրոջ շնորհներից ու սուրբ գոհությանը, նույնպես և ինքը ճաշակելով ու ասելով, թե՛ և ինձ թող բաժին լինի ձեզ հետ, և խաղաղություն ձեզ, իմ սիրելիներ:

Եվ ասում է Պառլամենտը, վերջում էլ հետ եղբայրներիցդ երկուսին՝ երկու կթոցներով ու քրիչներով հանդերձ, և եկ իմ ետևից:

Եվ Պառլամենտը առանց հապաղելու արեց, ինչ իրեն հրամայեց Աստծո ծառա Հովհաննեսը:

Եվ երանելի Հովհաննեսը, ելնելով տնից, գնում էր դռների առջևով՝ հրամայելով բազմությանը, որ մեկուսանան իրենից:

Եվ հասնելով մեր մի եղբոր շիրիմին, ասաց պատանիներին. փորեցե՛ք, որդյակներ: Եվ նրանք փորում էին:

Իսկ նա նրանց ստիպում էր և ասում, ավելի խոր թող լինի փորածդ:

Եվ նա նրանց փորելու ժամանակ նրանց հետ կենաց խառն էր խառնում և հորդորում տնից իր հետ եկածներին, համոզում ու հաստատում էր նրանց Տիրոջ մեծության մեջ և աղոթում քուրդից յուրաքանչյուրի վրա:

Իսկ մե՞նք ամենևին ոչինչ չէինք իմանում:

Եվ երբ պատանիները շուրջանակի ավարտեցին փորվածքը, ինչպես և նա էր կամենում, մերկանում էր երանելին հանդերձները, որ հագել էր, և իբրև մի անկողին տարածում փորվածքի խորության մեջ, և միայն նափորում մնալով, իր ձեռքերը բարձրացրեց դեպի վեր և այսպես աղոթքի կանգնեց:

Ո՛ր, որ ընտրեցիր մեզ հեթանոսների առաքելության:

Ո՛ր, որ մեզ աշխարհ ուղարկեցիր, Աստված:

Ո՛ր, որ Քեզ ցույց տվեցիր Քո մարգարեների միջոցով:

Ո՛ր, որ երբեք չդադարեցիր, այլ միշտ փրկեցիր կորուսյալին:

Ո՛ր, որ բոլոր բնությունների միջոցով Քեզ ճանաչեցիր:

Ո՛ր, որ անգամ անասուններին փրկեցիր:

Ո՛ր, որ անապատ ու վայրենի հոգուն զգո՞ն ու հանդարտ դարձրեցիր:

Ո՛ր, որ նրան՝ ծարավածին, Քո խոսքով հենց Քեզ տվեցիր:

Ո՛ր, որ նրան՝ մեռյալին, արագ հայտնվեցիր:

Ո՛ր, որ նրան՝ անօրհնության մեջ ընկղմվածին, արագ օրե՞նք ցույց տվեցիր:

Ո՛ր, որ նրան՝ ամբողջովին սատանայից հեռվածին, փրկիչ ընծայվեցիր:

Ո՛ր, որ հաղթեցիր Քեզ ապավինածների հակառակորդին:

Ո՛ր, որ նրան Քո ձեռքը տվեցիր և նրան հարություն տվեցիր դժոխքից:

Ո՛ր, որ չթողեցիր նրան մարմնի մեջ կրոնավորել:

Ո՛ր, որ ցույց տվեցիր նրան իր թշնամունք:

Ո՛ր, որ գիտությունը սուրբ դարձրեցիր, Աստված իմ Հիսուս:

Ո՛ր, որ Հայրն ես նրանց, ովքեր երկինքների վրա են, և Աստված՝ երկրավորների

համար:

Ո՛ր, որ եթերականոնների օրենքն ես և օդայինների ընթացքը, երկրավորների պահպանող ու անդհդաշինների երկյալը, ընդունիր և Քո Հովհաննեսի հոգին, որը թերևս արժանի է համարվում Քո կողմից:

Ո՛ր, որ ինձ մինչև այս ժամանակը անմեղձ պահեցիր կամանք խառնակութունից:

Ո՛ր, որ և իմ նայելը կին մարդու վրա ծանր համարեցիր:

Ո՛ր, որ ժամանակավոր պատրանքներից փրկեցիր ինձ և դեպի մշտնջենավորները առաջնորդեցիր:

Ո՛ր, որ քաժանցիր ինձ մարմնավոր աղտեղի մոլորություններից:

Ո՛ր, որ զերծ պահեցիր դառն մահվանից և միայն Քո մեջ հաստատեցիր:

Ո՛ր, որ իմ հոգու ծածուկ ախտը սանձեցիր և նրա հայտնի գործերը խափանեցիր:

Ո՛ր, որ նեղեցիր ու հալածեցիր իմ մեջ եղած խռովարարին:

Ո՛ր, որ դեպի Քեզ իմ նախապարհը անբիծ հաստատեցիր:

Ո՛ր, որ իմ շավիղները դեպի Քեզ առանց սայթափելու պահեցիր:

Ո՛ր, որ դեպի Քեզ ունեցած իմ հավատը աներկմիտ պահեցիր:

Ո՛ր, որ Քո սուրբ գիտությունն ինձ սանձեցիր:

Ո՛ր, որ հատուցում ես յուրաքանչյուր արժանավոր գործի վարձը:

Ո՛ր, որ իմ հոգում դրեցիր ոչ մի ստացված՝ Քեզանից ավելի պատվական չհամարել:

Եվ արդ, Տեր իմ Հիսուս Քրիստոս, Քեզանից ընդունած մատակարարությունը կատարեցի, ինձ արժանի արա Քո հանգստյանը Քո ողորմությունը շնորհելով ինձ, որն անփախուստ է և անհատ փրկություն:

Եվ իմ՝ Քեզ մոտ գալու ժամանակ թող ընկրկի հուրը, թող վանվի խավարը, թող տկարացա վիշտը, թող խամրի հեղուր, թող հանգի գեհեներ, թող ամաչեն չարի երեշտակները, թող երկնչեն դեկոր, թող ընդարմանա իշխանները, թող ընկնվեն զորությունները, թող կանգնեն աջակողմյանները, թող չմնան ձախակողմյանները, թող պապանձվի բռնաարկուն, թող զարեռնի սատանան, թող տոչորվի նրա սրտմտությունը, թող սուզվի նրա մոլորությունը, թող պատկառեն նրա տանջարանները, թող չարչարվեն նրա մանուկները, թող տկարացան նրա հարձակումները և թող տարակուսեն նրա բոլոր արմատները:

Եվ ինձ տուր ժերասիր ու անքոնադատ ավարտելի դեպի Քեզ իմ նախապարհը, վերցնել այն, ինչ խոստացար նրանց, ովքեր սրբությամբ ծառայեցին Քեզ և պարկեշտությամբ սիրեցին Քեզ:

Եվ ապա կնքելով իրեն ու ասելով, քե՛հու եղիր ինձ կետ, Տեր իմ Հիսուս Քրիստոս, ընկողմանեց փոսի՝ մեջ, որտեղ հանդերձը տարածեց:

Եվ ասաց՝ խաղաղություն ձեզ, իմ եղբայրներ:

Եվ մինչդեռ ռաբաի էինք ու լաց էինք լինում, ավանդեց իր հոգին Քրիստոսի երանելի առաքյալն ու ավետարանիչը՝ Հովհաննես, ի փառս Ամենասուրբ Նորոգողության, որն օրհնյալ է հավիտյանս. ամեն:

Աշխարհաբարի վերածննդ

ՄԻՔԱՅԵԼ Ծ. ՎԱՐԴԱՊԵՏ ԱԶԱԳԱՀՅԱՆԸ

/Ճաշոց, վաղարշապատ, 1872, էջ 755-758/